

de potassium, și cu chlorhydratul de ammoniac, și formează o compoziție cristalizabilă.

Se dobîndește dizolvînd platină în apă regală, evaporînd lichiorul la uscat, și încălzind rezidul cu apă puțină cînd se devine nesolubil în apă.

BICHLORURU DE PLATINU. $PtCl_2$.

Bichlorurul de platină este roșu brun la starea solidă; dizolviile sale sînt de un galben închis; savoarea sa este stîntică, reacția sa acidoasă; este mai solubil la cald decît la rece, și cristaliză prin răcire. Este prea solubil în alcool; se combină cu acidul chlorhidric spre a forma un chlorhidrat de chlorură de platină care își pierde acidul prin evaporare. Căldura îl scîmbează mai înțîi în protochlorură, și după aceea în platină metalică.

Acidul sulfuric formează în dizoluția sa un precipitat galben de deutochlorură anhidru.

Mercurul îl redăse chiar la rece.

Se prepară dizolvînd platină într-o apă regală formată de 2 p. de acidul chlorhidric și 1 p. de acidul azotic, și evaporînd puțin la uscare spre a roni prisosul de acid.

Deutochlorurul de platină se combină mai puțin cu toți chlorurii, și formează o compoziție care s'a dat nume de chloroplatinat.

CHLORURU ÎNDOIT DE POTASSIUMU ȘI DE PLATINU. — CHLOROPLATINATU DE POTASS. $PtCl_2, KCl$.

Se dobîndește acest compoziție precipitînd chlorură de platină prin chlorură de potassium. Este galben, avînd solubil în apă; se dizolvă în 144 p. de apă rece, în 12083 p. de alcool la 97°, 5 centigrade, și în 1053 p. de alcool la 55° centigrade. Este mai solubil în apă fierbinte sîc în apă plîmădită cu acidul chlorhidric; se denaturează în dizoluția sa în cristale mici octaedrice. Este de tot nesolubil în alcoolul absolut. Dizoluția sa este neștersă